

bookvoice

Ετών14

10 βιβλία με 50 λέξεις

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

1. Τότης Φυλακούρης - Άρης Γάτας «Της ζωής μου το τριφύλλι», Παρουσία, 2008
 Την Αθήνα των πρώτων μεταπολεμικών δεκαετιών και τον Παναθηναϊκό του Γουέμπλεϊ παρουσιάζει το ωραίο αυτό αυτοβιογραφικό βιβλίο: Φτώχεια, συνεχόμενες φάρσες (αν ο Τότης δεν ήταν ποδοσφαιριστής, θα ήταν σίγουρα κωμικός ήθοποιος), «εσωτερικά» στιγμιότυπα της ομάδας, ειλικρίνεια και απίστευτο φωτογραφικό υλικό συνθέτουν ένα γοητευτικό βιβλίο για φιλάθλους και μη.

2. Λουκάς Αξελός «Εκδοτική δραστηριότητα και κίνηση των ιδεών στην Ελλάδα», Στοχαστής, 2008
 Χαιρετίζω την επανέκδοση του κλασικού «ιστορικού» έργου (με συμπληρώσεις και νέο παράρτημα), απαραίτητο σχεδόν σε ποιονδήποτε ασχολείται με το βιβλίο. Ο συγγραφέας αναφέρεται ολοζώντανια στην περίοδο 1968-1983 και σε «μυθικά» πρόσωπα του εκδοτικού χώρου, μερικά από τα οποία δεν ζουν πια.

3. Μανώλης Χατζηγιακουμής «Ομήρου Οδύσσεια. Δοκίμες μετάφρασης», Κέντρο Ερευνών και Εκδόσεων, 2007
 Ο γνωστός φιλόλογος, όνομα-θρόνος στον αθηναϊκό φροντιστηριακό κόσμο, περνάει για λίγο στο μεταφραστικό πεδίο, δίνοντάς μας τρία αποσπάσματα από ισάριθμες ραψώδιες της «Οδύσσειας» (αρχαίο κείμενο αριστερά, νεοελληνικό δεξιά). Προλεγόμενα, Σχόλια (ιδίως αυτά! Πόσα πράγματα άγνωστα, πόσες παράγωγες σκέψεις!) και Επιλεγόμενα (ένα «Χρονικό της μετάφρασης») συμπληρώνουν πιστικά την άρτια έκδοση.

4. Θανάσης Τριαρίδης «Ich bebe - Όταν οι

Πρόκειται για υψηλής αισθητικής πολυ-ποίημα: 60+1 κομμάτια με ιστορικό (και μυθολογικό) υπόβαθρο, που ωστόσο δεν προσαίτουξ ξεχωριστές γνώσεις για την απόλαυσή τους, καθώς όλα είναι αυτόδπλα - αυτοτελή. Ο υπότιτλος «Ανιστόρηση του τρόμου μου» προικονομεί τη βασική ιδέα που διαπερνάει το βιβλίο του νεαρού Σαλονικιού διανοούμενου: απόλυτη άρνηση κάθε βίας.

5. Άννα Φάντερ «Stasiland», Οκτώ, 2008
 Υπόδειγμα σύγχρονης ιστοριο-δημοσιογραφικής έρευνας. Η Φάντερ πήγε στη Γερμανία κι έψαξε τα αρχεία της Stasi, της διαβόητης μυστικής υπηρεσίας που ουσιαστικά κυβερνούσε την κομμουνιστική Ανατολική Γερμανία. Το βιβλίο διαβάζεται απνευστί. Εξαιρετη πρωτοπρόσωπη γραφή στο στυλ του W. Shirer («Ημερολόγια του Βερολίνου»).

6. Παύλος Νιρβάνας «Το αγριολούλουδο», εισαγωγή - φιλολογική επιμέλεια Πάννης Παπακώστας, Πατάκης, 2008
 Αστικό μυθιστόρημα του μεσοπολέμου, από τα παλιότερα του είδους. Ο προβληματισμός του βιβλίου μάλλον δεν λέει πολλά στο σύγχρονο αναγνώστη, αρετή του όμως είναι η επαρκής εικόνα των τόπων και θήων της τοπικής Αθήνας. Καταπληκτική η δουλειά του καθηγητή Παπακώστα σε όλα τα βιβλία της σειράς.

7. Άλκης Ξανθάκης «Ιστορία της ελληνικής φωτογραφίας 1839-1970», Πάπυρος, 2008
 Μνημειώδες έργο 520 σελίδων, σημείο

ακόμα διαμάντι στις εκδόσεις που οριονομοιοούν, τελευταία, την αναγέννηση του ιστορικού εκδοτικού οίκου. Αποτέλεσμα βαθιάς γνώσης και συστηματικής έρευνας, με ο κεφάλαια σε χρονολογική σειρά, λαμπρές σημειώσεις, ευρητήρια κι εκατοντάδες φωτογραφίες, λειτουργεί και σαν φωτοϊστορία της Ελλάδας.

8. Δημήτρης Τζουμάκας

«Η μαρτυρική νήσος Κύναδος», Κουινυία των Ιεκαέτων, 2008
 200+1 σύντομες εγγραφές: το μήκος, «Ασεβές» χιούμορ, διακευμενικότητα, ημερολογιακό δοκίμιο, φιλοσοφίζουσα επηραματικότητα, συρραλισμός, πολυγλωσσία, ποικιλότητα: το στυλ. Σεξ, σκάκι, Κυκλάδες, καρωπή (;) μεσολικιακή κρίση, ανιόντες συγγενείς: το περιεχόμενο. Δυσταζινόμμο και γοητευτικό, το νέο βιβλίο του αξιόλογου πεζογράφου κυκλοφορεί σε έκδοση του απαιτητικού Ντίου Σιώτη.

9. Παντελής Ζωιόπουλος «Θεόφιλος, ο ιδιοφυής σαλός», Αρμός, 2008
 Διεξέρχεται εν τάξει τα εργοβιογραφικά του ζωγράφου Θεόφιλου (υπερτιμημένο εύρημα της «Γενιάς του '30», λέω εγώ), για να εμμείνει στη θέση του: ο Θεόφιλος ήταν πρωταρχικά ένας σπουδαίος αγροτικός ζωγράφος. 32 επλεγμένα έγχρωμα έργα υποστηρίζουν την άποψη, ενώ ειδικό κεφάλαιο εξάγει «τη σημασία της γεωργίας για τη βιωσιμότητα ενός έθνους».

10. Θανάσης Βαλτινός «Εθισμός στη νικωτήν», Εστία, Αθήνα 2008
 Τα διηγήματα αυτά του σημαντικότερου εν ζωή πεζογράφου, εκτός από λογοτεχνική συγκίνηση, αποτελούν ένα (σχεδόν δωρεάν) «Οδηγό λογοτεχνικών τρόπων άνευ διδασκάλου»: τι θα πει ελληνική γραφή, τι λογοτεχνική αναπαραγωγή του προφορικού λόγου, τι περιγραφική ακρίβεια, τι «κινηματογραφικό» καρτέ. **A**

Ο Βαγγέλης Βαγιανός, μαθητής, διαβάζει...

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ του Valerio Massimo Manfrenti, εκδ. Ψυχογιός, σελ. 470

Ο Massimo Manfrenti, ιστορικός, αρχαιολόγος και συγγραφέας με μεγάλη εμπειρία στα ιστορικά μυθιστορήματα, περιγράφει πολύ αναλυτικά και εύστοχα την επιστροφή των «Μυριών», καθώς και την τραγικότητα του πολέμου μέσα από τα μάτια μιας ερωτευμένης γυναίκας. Με επίκεντρο τις κακουχίες που είχαν να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες αλλά και την απαξωτική στάση που είχαν οι περισσότεροι άντρες γι' αυτές, ο συγγραφέας μάς μεταφέρει πίσω στο χρόνο όταν μισοφόροι από όλη την Ελλάδα συγκεντρώθηκαν στην υπηρεσία του Κύρου, πιστεύοντας πως πρόκειται να καταστείλουν μια επανάσταση στα βάθη της Περσικής Αυτοκρατορίας και να ανατρέψουν το βασίλειο των Περσών Αρταξέρξη. Ο θρόνος των ανδρών με τους πορφυρούς μανδύες που έσπερναν τον τρόπο και εκείνος των αδιαπέραστων ορεικάλκινων πανοπιών μένει στη μνήμη του αναγνώστη σε αυτό το γεμάτο εντάσεις, προδοσίες, μάχες και σφαιρές μυθιστόρημα. Μετά την αιματοβαμμένη μάχη στα Κούναξα και το θάνατο του Κύρου, οι Έλληνες, που επέζησαν σχεδόν όλοι, παίρνουν το δρόμο του γυρισμού ενώ οι Πέρσες τούς κυνηγούν για να τους εξοντώσουν, ώστε να μη γίνει γνωστό ότι ένας στρατός έφτασε τόσο κοντά στην πρωτεύουσα της περσικής αυτοκρατορίας. Μια «διαπεραστική» ματιά στον «κόσμο των αρχαίων» - που θυμίζει τραγικά πολύ σε όλα του το σημερινό, παρά τα 2.410 χρόνια που μας χωρίζουν - από έναν ταλαντούχο συγγραφέα.